

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

Ἐπανερχόμενα εἰς τὸ θέμα τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ δὴ τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, διότι, ὅπως τοσάκις ἐτονίσαμεν, τὴν θεωροῦμεν, ώς τὸ θεμέλιον τῆς μορφώσεως τῶν παιδιῶν μας, ἐκ τῆς στερεότητος καὶ ποιότητος τοῦ ὁποίου θὰ ἔξαρτηθῇ ἡ ἔξελιξις των, ἡ πρόοδος καὶ ἐπιτυχία των.

μενα μόνον διὰ τῆς χόμενοι ἐκ τῶν Ἐπαρ-
φαντασίας των, ή ὁ-
ποία ὅμως ἄλλοτε μὲν δὲν λειτουργοῦν τὰ εἰς
δὲν ἐπαρκεῖ, ἄλλοτε
δέ, τοῦθ' ὅπερ καὶ τὸ πάρεχοντα παντὸς εἴ-
χειρότερον, ἄγει εἰς δους φροντιστήρια, εἰς
τὸν σχηματισμὸν στρε-
βλῆς, είκόνος, ἥτις ζω-
ηροτάτη, λόγω τῆς ἥλι-
κίας, δημιουργούμενη,
λίαν δυσκόλως ἄλλάσ-
σει πλέον. Ἀνεπαρ-
κεῖς δὲ ἡ καὶ ἐσφαλμέ-
νας ἀποκτῶντες τὰς

χιῶν, εἰς τὰς ὁποίας
δὲν λειτουργοῦν τὰ εἰς
τὰς μεγάλας πόλεις ύ-
παρχοντα παντὸς εἴ-
δους φροντιστήρια, εἰς
τὰ ὁποῖα παραλλήλως,
ἐπὶ ἔτη φοιτοῦν οἱ μα-
θηταὶ τῶν πόλεων αὐ-
τῶν, δὲν δύνανται νὰ
εἰσαχθοῦν εἰς αὐτάς,
ἀκόμη καὶ ὅταν συμ-
βαίνη νὰ ἤσαν πρῶτοι
μεταξύ τῶν συμμαθη-

Παρὰ τὰς βελτιώσεις αἱ ὄποιαι ἐπραγματοποιήθησαν κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον, ιδίᾳ εἰς τὰ διδακτήρια καὶ τὸ διδακτικὸν προσωπικόν, ἡ Ἐπαρχία παρουσιάζει πολλὰς εἰσέτι ἑλλείψεις εἰς τὸν τομέα τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Εἰς δοκιμασία τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα τοῦ Νομοῦ μας δὲν διατίθενται ἐποπτικὰ μέσα διδασκαλίας. Καὶ οἱ μικροὶ μαθηταὶ προσπαθοῦν, ὅπως ἀκριβῶς ἔκαναμεν καὶ ἡμεῖς πρὸ πεντηκονταετίας, νὰ κατανοήσουν τὰ διδασκό- στοιχειώδεις, καὶ θεμελιώδεις γνώσεις, ματαίως ἀγωνίζονται εἰς τὸ Γυμνάσιον νὰ ἀναπληρώσουν τὰς ἑλλείψεις των καὶ πάντοτε ύστεροῦν. Δοθέντος δέ ὅτι σήμερον αἱ ἀνώταται σχολαί, ὡς ἐκ τοῦ περιωρισμένου ἀριθμοῦ τῶν εἰς αὐτὰς εἰσαγομένων, ἀξιοῦν παρὰ τῶν διαγωνιζομένων οὐ μόνον ὅσα πρέπει πλήρως νὰ διδάσκωνται εἰς τὰ Γυμνάσια ἀλλὰ καὶ πάρα πολλά, τὰ ὅποια δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰ προγράμματα διδασκαλίας αὐτῶν, οἱ προεο-

Γιὰ τὴν θεραπεία μᾶς
δυστυχισμένης γυναίκας μᾶς
διμιλεῖ σήμερα δὲ ιερὸς εναγ-
γελιστής. Ἀπὸ κάποια ἀρχώ-
στια τῶν δοτῶν, ἵσως ἀπὸ
κάποια ἀσθένεια τῆς σπονδύ-
λικῆς στήλης εἰδικῶς εἶχε χά-
σει τὴν δόρδια οτάση τοῦ σώ-
ματος τῆς. Εἶχε τόσο πολὺ¹
λυγίσει ἡ μέση τῆς πονεῖσθαι
τὸ ἀξιοθάρηκτο τοῦτο πλάσ-
μα διττωθῆ στὰ δυό. Τὸ
κεφάλι της εἶχε σχεδὸν φθά-
σει στὰ γόνατα τῆς. Καὶ σω-
ματικὰ καὶ ψυχικὰ ὑπόφερε
πολὺ ἀπὸ τὴν ἀφύσικη αὐτῆς
κατάσταση τοῦ κορμοῦ της.
Υπόφερε σωματικά γιατὶ
ὅλο τὸ ἄιμα κατέβαινε στὸ
κρεμασμένο σχεδὸν κεφάλι
της καὶ τὴν κρατοῦσε σὲ
διαιρῆ αποτόδινη καὶ ζάλη.
Καὶ ἐπὶ πλέον βάρος ἀσηκω-
το εἶχε κατατίθει τὸ μισὸ
τῆς σῶμα. Ήρεν μποροῦσε ἀκό-
μα νὰ ἰδῃ καλά — καλά ποιὸ
δρόμο νὰ ἀκολουθήσῃ. Κιν-
δύνευε νὰ παραπατήσῃ καὶ
νὰ συντριψθῇ. Ἡ ἀναπηρία
αὐτὴ ἡ σωματικὴ φυσικὸ
ἴτιναν νὰ τῆς γεμίζῃ, τὴν κασ-
διὰ πίνοντα καὶ παράπονο.
Ποτὲ δὲν μπόρεσε νὰ ἑψώσῃ
τὸ βλέμμα τῆς νὰ ἰδῃ τὶς
διμοσφίες τῆς φύσεως.

Μὰ καὶ τὸ πρόσωπο προσ-
φιλῶν τῆς προσώπων. Μόρο
τὰ ποδιά τους μποροῦσε νὰ
ίδῃ καὶ τὴ φωνὴ τους ἀκού-
γε. Μόρο όποιος εἶναι σωμα-
τικα ἀνάπτυξος ἢ ἔμεινε γιὰ
λίγο καιδιό σὲ κατάσταση ἀνα-
πηρίας μπορεῖ νὰ γοιώσῃ

μενα μόνον διὰ τῆς φαντασίας των, ή ὅποια ὅμως ἄλλοτε μὲν δὲν ἐπαρκεῖ, ἄλλοτε δέ, τοῦδ' ὅπερ καὶ τὸ χειρότερον, ἄγει εἰς τὸν σχηματισμὸν στρεβλῆς, εἴκόνος, ἡτις ξωηροτάτη, λόγῳ τῆς ἡλικίας, δημιουργούμενη, λίαν δυσκόλως ἄλλασσει πλέον. Ἀνεπαρκεῖς δὲ ἡ καὶ ἐσφαλμένας ἀποκτῶντες τὰς στοιχειώδεις, καὶ θε-

χόμενοι ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν, εἰς τὰς ὁποίας δὲν λειτουργοῦν τὰ εἰς τὰς μεγάλας πόλεις υπάρχοντα παντὸς εἴδους φροντιστήρια, εἰς τὰ ὅποια παραλλήλως, ἐπὶ ἔτη φοιτοῦν οἱ μαθηταὶ τῶν πόλεων αὐτῶν, δὲν δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν εἰς αὐτάς, ἀκόμη καὶ ὅταν συμβαίνῃ νὰ ἥσαν πρῶτοι μεταξύ τῶν συμμαθητῶν των.

τυγχάνοντα εἰς τὸν νωτάτων σχολῶν ἀποκλείονται καὶ ἀναγκάζονται νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ δνειρόν των νὰ γίνουν ἐπιστήμονες εἶναι ἀνωτέρων πνευματικῶν ίκανοτήτων καὶ τινα ἐξ αὐτῶν, ἵσως θὰ προσέφερον ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα μας ὡς ἐπιστήμονες.

Νομίζομεν, δτὶ τὸ

μελιώδεις γνώσεις, ματαίως ἀγωνίζονται εἰς τὸ Γυμνάσιον νὰ ἀναπληρώσουν τὰς ἐλλείψεις των καὶ πάντοτε ύστεροῦν. Δοθέντος δέ ὅτι σήμερον αἱ ἀνώταται σχολαί, ὡς ἐκ τοῦ περιῳδισμένου ἀριθμοῦ τῶν εἰς αὐτὰς εἰσαγομένων, ἀξιοῦν παρὰ τῶν διαγωνιζομένων οὐ μόνον ὅσα πρέπει πλήρως νὰ διδάσκωνται εἰς τὰ Γυμνάσια ἄλλὰ καὶ πάρα πολλά, τὰ ὅποια δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰ προγράμματα διδασκαλίας αὐτῶν, οἱ προερ-

τυγχάνοντα εἰς τοὺς
διαγωνισμοὺς τῶν ἀ-
νωτάτων σχολῶν ἀπό-
κλείονται καὶ ἀναγκά-
ζονται νὰ ἐγκαταλεύ-
ψουν τὸ ὄνειρόν των
νὰ γίνουν ἐπιστήμονες
εἶναι ἀνωτέρων πνευ-
ματικῶν ἵκανοτήτων
καὶ τινα ἐξ αὐτῶν, ἵ-
σως ὅτα προσέφερον ἀ-
νεκτιμήτους ὑπηρεσίας
εἰς τὴν Ἑλλάδα μας
ώς ἐπιστήμονες.

Κράτος, ὁφείλει οὐ μανον ἔξ ἵσου νὰ μεριμνᾶ καὶ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς Ἐπαρχίας, ἀλλὰ λαμβάνον ὑπ' ὄψει τὰς μειονεκτικὰς συνθήκας τοῦ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος τῆς Ἐπαρχίας καὶ τὴν ἔλλειψιν τῶν βοηθητικῶν ἐκπαιδευτικῶν μέοων ἐν αὐτῇ, νὰ καταβάλλῃ ὅλως ἴδιαιτέραν φροντίδα δι' αὐτήν, ἵδιά δὲ διὰ τὴν Στοιχειώδη Ἐκπαίδευσίν της, ἡ ὅποια ούδετὸ βασικὰ ἐποπτικὰ μέσο διδασκαλίας δὲν ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν της.

ΕΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

**NEAI ПРООДОI ТНΣ
«МАГКНОМИН»**

θυστέρησις εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸν ἔχει ὑπερβῆ κάθε ἐπιτροπόμενον δριον;

H ΘΗΤΕΙΑ TΩΝ KOINO-TAPXΩΝ

‘Η Ἐνωσις Δήμων και
Κοινοτήτων της Χώρας ὅ-
πεβαλεν εἰς τὸν κ. Ὑπουρ
γάρ. Ἐποπτεύειν αὐτούς.

γὸν Ἐσωτερικῶν αἴτημα πα-
ρατάσσεως τῆς θητείας τῶν
κ.κ. Προέδρων τῶν Κοινω-
νήτων, τὸ δόποῖον δὲ κ. Ράλ-
λης φαίνεται θεωρῶν δίκαιο-
ον, κατὰ τὸ προβληθὲν ἐπει-
χείονημα, διτὶ δὲν εἶναι δρόθιν-
να θεωρῶνται οὗτοι ὡς δεν
τέρας τάξεως δργανα τῆς το-
πικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Φρονῶμεν, ὅτι πλὴν τὸν
του σοβαρώτερος λόγον ἐπὶ^{τοῦ}
βάλλων τὴν ἀποδοχὴν τοῦ
αἰτήματος εἶναι, ὅτι δὲ Πρό^{τον}
εδος τῆς Κοινότητος δὲν
διαθέτει τὸν ἀπαιτούμενον
χρόνον ποδὸς διοκλήσωσιν
ἐνὸς προγράμματος, τὸ διοῖ
ον ὑποίθεται, ὅτι καταρτί^{ζει},
ὅταν ἀναλαμβάνῃ τὰ κα^{θήκοντά} του, τοῦτο δὲ ἀπὸ^{τοῦ}
βαίνει εἰς βάρος τῆς προόδου^{τοῦ}
Κοινότητος.

ПРИГИНН КАКО

—Τὰ κεφάλια σας μέσα! φωνάζουν συνεχῶς ποδὸς τοὺς ἐπιβάτας οἱ βοηθοὶ τῶν λεωφορείων, κατὰ τὴν ἐγγὺς τῶν διαφόρων χωρίων διαδομήν των, εἰδοποιοῦντες αὐτοὺς περί τοῦ κινδύνου τὸν δποῖον διατρέχονταν ἐκ τῶν ἐντὸς τοῦ χώρου τῶν ὁδῶν ἐκτεινομένων κλάδων τῶν παρὰ τὰς δόδοντας φυμένων δὲνδρῶν.

Καὶ οἱ μὲν ἐπιβάται, ἐφ' ὅσον εἰδοποιηθὸν ἔγκαίρως ἀποφεύγουν τοὺς ἐκ τῶν οὐλάδων αὐτῶν τραυματισμούς των πλὴν δλίγων περιπτώσεων, καθ' ἃς, παρὰ ταῦτα συνέβησαν μικροτραυματισμοί, τὰ πλάγια μέρη τῶν αὐτοκινήτων δόμως, δὲν υπάρχει τρόπος νὰ ἀποφύγουν τὰς ἐξ αὐτῶν ἐπερχομένας ζημιάς.

*Διερωτώμεθα. Δέν προ-
βαίνει εἰς τὰς σχετικὰς δια-
μαρτυρίας τὸ ΚΤΕΥΔ καὶ
διὰ τίνα λόγου δὲν ὑποχρεώ-
νονται οἱ κοινοτάρχαι νὰ με-
σομηνήσουν διὰ τὸ κλάδεν μα-
ὶ καὶ ἐν ἀνάγκῃ τὴν ἔκοιζω*

ΗΟΞΥΠΗΓΗ ΔΟΥΜΠΙΩΝ

Καὶ ἄλλοτε ἡ σχολήθημεν
μὲ τὴν πηγὴν τῶν Λουμπιῶν
ἡ δοπια ἥδη ἀπὸ ἐτῶν ἐκρί-
θη ἀξιόλογος καὶ ἀξιοποιῆ-
σιμος. Διεμαρτυρήθημεν καὶ
τότε, διότι τὸ στάδιον τῶν
παντὸς εἴδοντος ἀπαιτούμενων
διατυπώσεων διὰ τὴν ἐκτέ-

λεσιν τῶν ἀπαιτουμένων ἔργων ἀξιοποιήσεως αὐτῆς προσελάμβανε τεραστίας χρονικάς διαστάσεις. Πλὴν τὰ γραφέντα παρ’ ἡμῶν δὲν ἐλήφθησαν δυστιχῶς ὑπ’ ὄψει ἀπὸ τοὺς ἀδροδίους καὶ ἡ θαυμασία δεξιπηγή τῶν Δούμητῶν δὲν ἔχει ἀκόμη ἀξιοποιῆθη.

Δὲν νομίζουν οἱ ὑπεύθυνοι δτι ἡ σημειονυμένη κα-

ΜΙΑ ΤΗΝ ΔΙΣΕΙΝ ΤΑΞΥ-
ΔΡΟΜΕΙΟΝ

Δὲν μποροῦμεν νὰ κατα-
άβωμεν, ποίου εἴδους σκέ-
νεις ἐπικρατοῦν εἰς τὴν Δι-
κίησιν τῶν Ταχυδρομείων
ἥς Ἐλλάδος προκειμένον
ιερὶ τῶν ὑπαλλήλων των,
οὓς δοπίους ἀποστέλλουν εἰς
Ἄγιον Ὅρος. Μήπως τὸς
ἀποστέλλει ἐκεῖ διὰ νά... μο-
άσουν καὶ αὐτοὶ ἡ μῆπως
ἡ ἀποστολή των ἐκεῖ σημα-
ει ἰσόβιον ἔξοφίαν; διότι
λλως δὲν ἔξηγεῖται, διὰ τί-
α λόγον δὲν μετατίθενται
αἱ ἀλλαχοῦ οἱ ὑπάλληλοι
ὑποί, οἱ δοποῖ ή μάλιστα λαμ-
παρομένων ὑπ' ὅψει τῶν
υσκερῶν διὰ τοὺς κοσμικοὺς
υνηθῆδῶν τοῦ Ἅγιον Ὅ-
ους ἐπρεπε συντόμως τὰ

